

Maria Prussak

"Kantor wieczny awangardzista",
Krzysztof Pleśniarowicz, "Acta
Universitatis Lodzianis. Folia
Scientiarum et Librorum 7", Łódź
1986 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 30/3-4 (105-106), 380

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

PLEŚNIAROWICZ Krzysztof: Kantor wieczny awangardzista.
"Acta Universitatis Lodzensis." Folia Scientiarum et Li-
brorum 7, Łódź 1986 s. 187-199.

Na przykładzie twórczości Tadeusza Kantora autor zajmuje się wyznacznikami postawy konsekwentnie awangardowej, czyli postawy artysty "będącego w ciągłym rozwoju", odrzucającego wszelkie układy stałe. Stąd wywodzi się stała u Kantora reinterpretacja przeszłości, ciągły dialog z własnym życiorysem a także z dziełami plastycznymi innych twórców i z tekstem dramatu, inscenizowanym w teatrze. Fundamentalną zasadą kompozycji spektaklu teatralnego jest więc przypadek, niespodzianka zarówno dla widzów, jak i dla wykonawców. W dążeniu do redukcji świadomości i uprzedmiotowienia psychiki doszedł Kantor do koncepcji Bio-obiektu, człowieka sprzężonego z przedmiotem. Najpełniejszym wyrazem zasad tworzących teatr Kantora są przedstawienia ostatniego okresu nazywane przez samego twórcę Teatrem Śmierci.

BP/105-106/125

Mar.P.

PODRAZA-KWIATKOWSKA Maria: Kazimierz Tetmajer - metafizyk.
"Ruch Literacki" 1986 z. 6 s. 437-445.

Autorka interpretuje treści metafizyczne poezji Tetmajera, przeciwstawne jego wrażliwości na zmysłowe piękno świata. Byt niematerialny - określany przez poetę krainą ducha, ducha państwem idealnym, mistycznym niebem, straconą anielską krainą - jest stale obecny w analizowanej twórczości. Byt metafizyczny pojawia się najczęściej jako opis wyidealizowanego pejzażu, łącząc się w poezji Tetmajera z sensualistycznym obrazem świata.

BP/105-106/126

E.M.